

Грамофонний туш

Михайль Семенко

Літхар самотній пустинним вечором
Не сполохує повільні рипи —
Як вона ходить з повітовим фельдшером
Де квітнуть і пахнуть липи.

Нерухомі, вслухаються в голоси мовчанні —
Про кохання, про єднання душ.
І на зло викине з вікна, у безвідраднім спочуванні,
Стара панна грамофонний туш.